

Invokace

+C+ *In nomine patris et filii et spiritus sancti amen.*

Arenga

Quoniam ea, que pie ac laudabiliter a predecessoribus ordinata dinoscuntur esse, vel rite concessa, a regia munificentia immutari debent aut [minui, s]et conservari potius et augeri,

Intitulace

ideo ego Othakarus, qui et Premisl, dei gratia rex Bohemorum, cum meis liberis

Promulgace

notum facimus universis, tam presentibus, quam futuris,

+C+ Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, amen.

Poněvadž se dobře rozeznávají věci, které předchůdci ustanovili bohumile a chvályhodně nebo které právem udělili, mohou být královskou štědrostí změněny nebo umenšeny i zachovány, a navíc rozmnoženy.

Proto já, Otakar, který se zve i Přemysl, z Boží milosti král Čechů, se svými syny

oznamujeme všem jak přítomným, tak budoucím,

Narace

quod nos idem ius et eandem per omnia libertatem, quam frater noster Wadizlaus pie memorie, quondam marchio Moraue, concessit

že táž práva a tytéž svobody, které nás bratr Vladislav, blahé paměti kdysi markrabě moravský, poskytl

Inskripce

dilectis civibus nostris de Vnisov, que est nova villa,

našim milým měšťanům z Uničova, což je Nová ves,

Narace

in eodem oppido vel extra oppidum, eandem ipsis regia clementia duximus liberaliter concedendam et in scripto autentico sollempniter redigendam.

v též městě nebo mimo ně, jsme jim přikázali ochotně z královské laskavosti udělit a v hodnověrné listině slavnostně zaznamenat.

Dispozice

Videlicet ut quelibet area in predicto oppido, sive parva, sive magna, sex denarios, et quilibet mansus terre arabilis fertonem argenti et tres mensuras annone, unam scilicet de tritico, alteram de siliagine, terciam de avena, singulis annis in festo sancti Martini persolvare teneantur. Item silvam, quam acceperunt extirpandam ad XXX annos, de quibus iam decem preterieunt, eisdem concedimus esse liberam, prout quilibet eorum poterit extirpare. Item terminos circuitus ipsorum, tam in silvis, quam in

Totiž z každé usedlosti v řečeném místě, ať malé, nebo velké, jsou povinni v jednotlivých létech na svátek svatého Martina platit šest denárů a z každého lánu orné půdy čtvrtinu marky stříbra a tři měrice obilí, a to jednu pšenice, druhou žita, třetí prosa. Dále týmž udělujeme, že les, který přijali k vyklučení do 30 let, z nichž již deset uplynulo, zůstává ve svobodném užívání potud, pokud kdokoliv z nich bude moci mýt. Dále poroučíme z naší královské

*campis et pascuis, a predicto fratre nostro
marchione sibi iuste primitus deputatos,
liberos eis ac pacificos auctoritate regia
precipimus conservari. Item omnes
culpas secundum quod hactenus inter
se et apud ipsos iudicarunt fratre nostro
concedente, concedimus ipsis secundum
suas consuetudines iudicare, nisi fuerit
gravis et magna culpa, que coram nobis*

*aut nostris merito debeat ventilari. Item in
summa idem ius Meidburgense et easdem
consuetudines [iuris], quas habent cives
nostrí de Froudental, eisdem misericorditer
volumus indulgere. Ad hec villicationem
seu advocationem, quam prefatus frater
noster Theodorico advoca[to et ei]
us heredibus dinoscitur contulisse, ipsi
Theodorico et suis heredibus, sicut collata
est, in pace cupimus [po]ssidere.*

Koroborace

*Ut autem hec concessio nostra stabilis
habeatur et rata, presenti pagina eandem
et sigillorum nostrorum munimine
roboramus, rogantes venerabilem patrem
Rúbertum, Olomucensem episcopum,
qui et presens fuit, ut ad maiorem huius
concessionis firmitatem suum sigillum
apponeret; quod et fecit.*

Datace

*Acta sunt hec sollempniter in Brunna,
anno dominice incarnationis millesimo
CCXXIII, indictione XI,*

Subskripce

*per manum Wigberti notarii nostri,
presentibus multis testibus, quorum
nomina sunt hec: Sdizlaus prepositus
sancti Petri in Brvnna, Cùnradus
scriba in Brvnna, Stephanus de Medlov,
Henricus filius Victonis et frater eius
Victo iunior, Diuís, Zuatozlaus, Holasc,
Coiata, Zemizlaus castellani Olomucensis,
Bawarus camerarius Olomucensis,
Zauisse, Ztibor, Welis iudex Olomucensis,
Zpitata, Petrvs de Loziz et frater eius
Nicolaus.*

pravomoci zachovat volné a neporušitelné
hranice jejich újezdu, jak lesů, tak
polí a pastvin, určených jim řádně
našim bratrem Vladislavem. Dále jim
udělujeme, aby všechna provinění
soudili podle svých zvyklostí, jak je
doposud soudili mezi sebou a před
svými podle výsady poskytnuté naším
bratrem, ledaže by šlo o těžká a velká

provinění, o nichž by příslušelo vynášet
rozsudek nám nebo našim /soudcům/.
Dále jim chceme milostivě povolit
vcelku totéž magdeburské právo a tytéž
právní zvyklosti, které mají naši měšťané
z Bruntálu. Přejeme si, aby rychtu neboli
fojtství, které zmíněný nás bratr udělil
fojtovi Dětřichovi a jeho dědicům, drželi
v pokoji týž Dětřich a jeho dědicové tak,
jak jim bylo věnováno.

Aby tato naše výsada zůstala stálá
a pevná, potvrzujeme ji touto listinou
a záštitou našich pečetí, žádaje
ctihodného otce olomouckého biskupa
Roberta, jenž byl též přítomný, aby pro
větší platnost této výsady připojil svou
pečeť, což také učinil.

Skončeno slavnostně v Brně v roce
od narození Pána tisícího dvoustého
dvacátého třetího, v indikci 11,

rukou našeho notáře Vigbertha, za
přítomnosti mnoha svědků, jejichž
jména jsou Zdislav, probošt svatého Petra
v Brně, Konrád, písář v Brně, Štěpán
z Medlova, Jindřich, syn Vítkův, a jeho
bratr Vítěk mladší, Diviš, Svatoslav, Holas,
Kojata, Semislav, olomoučtí hradčané
Záviše, Stibor, Veliš, olomoucký sudí,
Spitata, Petr z Lozic a jeho bratr Mikuláš.